

UTEMRIKSKRONIKK ved dr. Arne Ording.

Vi lever midt i en nærvekrlig mere intens omnoensinne før. Hitler gjør alt for å få rede på hvor invasjonen kommer, og tallrike rykter lanseres hver dag fra nazistisk hold i det håp at den allierte propaganda ved sitt svar skal gi et fingerpek. I Tyskland og Spania offentliggjøres stadig meldinger om at store konvoier forlater Gibraltar og at den italienske flåte er stukket til sjøs. Den italienske flåte er delt i to avdelinger. Den ene er stasjonert i Spezia og den annen i Taranto. Den har mange store skip, men den lider under mangel på mindre fartøier, særlig destroyere, som kan dekke de store. De har også vanskelig for å staffe sig beskyttelse mot luftangrep, og det er lite sannsynlig at flåten vil bli satt inn før i siste øieblikk for å hindre en invasjon. Det er ikke noen hemmelighet at de allierte har mange skip i Middelhavet, men det sier ingenting om hvor angrepet vil komme.

De allierte fortsetter sin systematiske bombing av Sicilia, Italia og Sardinia. Pantelleria er det første eksempel på at en befestet øy kan bli tvunget til kapitulasjon bare ved bombing. Såvidt man kan se lykkes det å sette kystartilleriet ut av funksjon, men hovedgrunnen var allikevel kanskje at troppenes moral brøt sammen. Man kan imidlertid ikke sammenligne Pantelleria og Socilia. Pantelleria er meget mindre, den har bare en flyplass og var fullstendig blokkert fra sjøen. Under en eventuell invasjon av de større italienske øyer eller det italienske fastland måtte man regne med en kraftig motstand iallfall i den første tid. Man har her erfaringene fra Tunis å bygge på, hvor det viste sig at de italienske tropper forsvarte sig med betydelig større energi enn i Libya. Den italienske propaganda forsøker å hamre inn i det italienske folk at invasjonen står for døren. En del italienske divisjoner er trukket fra Balkan til moderlandet. Man regner nu at det befinder sig 30 divisjoner i Italia. Tyskerne har tidligere sendt fly og materiell, men i den siste tid er det også kommet tyske tropper til landet. Det gikk en tid rykter om at tyskerne vilde opgi Italia, men det later ikke til å være tilfelle. Det er et annet spørsmål om civilbefolkningens moral vil holde. Forløpelig har den spente situasjon ført til at man forsøker å stramme tøyilene. Propagandaen beklager at folket er likegyldig og passivt, men det har ikke vært noen bevisst opposisjon mot de styrende bortsett fra en streik for noen måneder siden. Mussolini har appellert til den gamle garde i det fascistiske parti, og den nyutnevnte partisekretær er en representant for ungdommens gangstermentalitet. Det er tegn som tyder på at tyngdepunktet er i ferd med å flyttes fra Mussolini til det fascistiske partiapparat. Hele partiet er jo avhengig av at det nuværende styre fortsetter. Pressen taler om at det er oppført barrikader i alle de italienske byer og at folket vil venge sig til siste mann med kniver i mangel av andre våpen. Ankelte mener at man har merket visse tegn til en patriotisk stemning, men det er tvilsomt om det stikker dypt og om en slik stemning vil klare den påkjenning som en systematisk bombing er.

Tyskerne har i den senere tid sendt forsterkninger til Balkan. Alsomaktens styrker her anslås til 29 italienske divisjoner, 14 tyske - derav 6 nye - og 20 bulgarske. Av de siste er ikke alle i kampdyktig stand. De italienske tropper lever i en stadig kamp med greske og jugoslaviske fristyrker. De bulgarske tropper er plassert langs den makedonske grense, mens tyskerne har overtatt de viktigste strategiske posisjoner med centrum i Saloniki. De har også oppført sterke befestninger på de viktigste øyer i Ægeerhavet. Fra Ankara meldes om ihordige rykter om en nær forestående invasjon på Balkan.

Mange spekulerer imidlertid på om ikke invasjonen kommer i Vesteuropa. De allierte har varslet befolkningen i Belgia og Frankrike om at man i den nærmeste fremtid kommer til å sette i gang en voldsom bombing av den industri som arbeider for tyskerne. Den tyske presse antyder at dette er en forberedelse til invasjon. Tyskerne har nu cirka 40 divisjoner i vest, men hertil kommer reservene i Midt-Tyskland, hvis størrelse ikke er kjent. Tyskerne laget tidligere en veldig reklame for kystbefestningene langs Atlanterhavskysten. De blev fremstillet som en sammenhengende linje som var nær sagt uimtagelig. I den senere tid er der kommet frem mere realistiske betraktninger. Man benekter ikke muligheten av at de allierte kan klare å landsette visse troppestyrker, men hevder at befestningene er så sterke at de vil opholde fienden inntil tyskerne kan få frem overlegne styrker som vil overmanne disse beskjedne styrker han kan få ført i land. Dette skulle være forholdsviss lett i Vesteuropa, hevdes det, med det ypperlige system av jernbaner og veier man har her.

Det avgjørende spørsmål er imidlertid hvor store styrker tyskerne kan overføre til vedkommende invasionsområde. Tyskerne har nu henved to tredjedeler av sine tropper, eller 290 divisjoner, på østfronten og de har herredømmet over de centrale

jernbanenett på det europeiske fastland og kan overføre tropper fra øst til vest på kort varsel. De har fordelen av den såkalte indre linje. De hadde samme fordel under forrige verdenskrig, men deres stilling er mindre gunstig denne gang, idet avstanden mellom øst- og vestfronten er meget større. Transporten vil idag være en meget større påkjenning for jernbanenettet, og det er alt på forhånd Tysklands svakeste punkt. Det er en kjent sak at Hitler før krigen forsømte jernbanene til fordel for de store bilveier, og det tyske jernbanemateriell er gammelt og slitt. Bombingen i vest har ødelagt jernbaneknutepunkter og verksteder. Angrep på tog om dagen har ødelagt mellom 150 og 200 lokomotiver i måneden. Den voldige utstrekning av de besatte områder truer med å berøve fienden fordelen med den indre linje. Det har av den grunn vært gjettet på at tyskerne vilde oppgi en del av de besatte områder og forkorte linjen. Det er kommet mange meldinger om at tyskerne bygger en indre forsvarslinje fra Riga til Odessa i syd, langs Balkan og Alpene og videre langs Rhinen. En slik forkortelse av fronten vilde by på mange før deler når tyskerne allikevel er henvist til å føre en defensiv krig. Men på den annen side vil en frivillig rømning av en større del av det besatte område være meget betenkelig for det første på grunn av den moralske virkning det vilde ha, og for det annet av militære grunner. Det kunde bli meget skjebnesvangert for Tysklands krigsindustri. Enhver oppgivelse av en del av det besatte område vilde bety at de allierte vilde få flyplasser nærmere det industriområde som omu ikke har vært utsatt for systematisk bombing.

Det allierte flyvåpen søker metodisk å ødelegge Ruhrområdet. Før krigen regnet man med at Ruhr hadde omtrent to tredjedeler av den tyske tungindustri. Alt før krigen var en del flyttet fordi man var klar over at Ruhr hadde en meget utsatt strategisk beliggenhet. Denne utvikling har fortsatt under krigen, men man regner omu at omtrent en tredjedel av tungindustrien ligger i Ruhr. Dertil kommer kullgrubene som i stadig høyere grad gir grunnlaget for hele krigsindustrien som råstoff for fabrikasjonen av syntetisk olje. En del av industrien i Ruhr er flyttet mot øst og syd, hvor den er spredt og kamuflert. Det er imidlertid ikke mulig å spre stål og jern på denne måten, og den er omu konsentrert i et belte fra Tsjekkoslovakia til Østerrike og til Øvre Schlesien. Hvis tyskerne oppgav Italia, vilde de allierte få flyplasser i Nord-Italia og kunde derfra bombe fabrikkene i Østerrike og Tsjekkoslovakia. Hvis russerne kom tilstrekkelig langt frem i øst, vilde de kunne begynne en systematisk bombing av Schlesien.

Tyskerne konsentrerer sitt luftforsvar i vest. Over halvparten av deres jagere er samlet her. Hvis de allierte var i stand til å åpne en systematisk bombing av Tyskland fra syd og øst, vilde tyskerne bli nødt til å spre sitt luftforsvar og deres motstandskraft vilde bli sterkt svekket. Derfor må man regne med at tyskerne vil forsøke å holde storparten av det besatte område, til tross for alle de ulønner som dette vil føre med sig.

NYHETENE igår kveld:

Greske geriljakrigere har avskåret jernbanebroen mellom Athen og Saloniki. Greske friskarer til sjøs har utført vidstrakte operasjoner mot fiendtlig skipsfart i Egeerhavet. Ifølge et telegram fra Stockholm skal den italienske flåte ha søkt tilflukt i Adriaterhavet. Under en kamp mellom friskarer og besettesestropper i Montenegro blev nylig 3 divisjoner fra Tyskland og vasallstatene drevet på flukt. 3 tyske divisjoner blev revet op. - En konvoi med store kanadiske forsterkninger er kommet til Storbritannia. - Britiske fly senket mandag 2 tyske skip utenfor den nederlandske kyst. Et tredje blev satt i brand og to andre skadet. Britiske fly bombet natt til mandag mål i Orleans.

NYHETENE i kveld:

Flyangrep. En stor styrke britiske bombefly angrep i natt Köln, og en mindre styrke angrep ubåtstasjonen og havna i Hamburg. Miner blev lagt i fiendtlig farvann. 25 fly savnes. Britiske jagere på tokt over Frankrike angrep jernbanemål. Andre jagerfly angrep i natt en fiendtlig konvoi for tredje gang på tre dager. Et forsyningskip og to eskortefartøier blev skadet i Kanalen. Ingen britiske fly gikk tapt. Igår bombet svære amerikanske bombefly ubåtstasjonen St. Nazaire. Det var ikke mange tyske jagere oppe, men en del blev allikevel skutt ned. 6 amerikanske bombefly savnes. Over Storbritannia var det ingen tysk flyvirksomhet i natt. - Siden krigen begynte er 400 fiendtlige skip blitt senket eller sterkt skadet av britiske miner. Blant disse er passasjerskipet Gneisenau og to togferjer i Østersjøen. - I Middelhavsområdet blev igår havnebyen Livorno angrepet av 100 flyvende fester. Britiske bombefly angrep San Giovanni natt til igår. Andre mål igår var flyplasser, havner og jernbanetomter på Sicilia og Sardinia.

Fra Stockholm er det kommet melding om at tyske ubåtmannskaper og underoffiserer nylig skal være satt i Akershus fengsel i Oslo. Meldingen er ikke bekreftet.